

Hoe aardgasvrij wordt Rotterdam helemaal?

Posted on 5 december 2020 by Lucas Hartong

In [Purmerend](#) en [Sittard](#) werd het een grote sof: huizen van het gas afhaken. In Rotterdam gaat de groen-linkse regenboogcoalitie echter gewoon door met de megalomane plannen. Meer dan tien wijken zijn aangewezen als 'proeftuin', 'pilotproject' of 'verkenninggebied' om zo snel mogelijk gasloos te worden. Oppositiepartij Leefbaar Rotterdam ziet het met lede ogen aan. Terecht, zo blijkt.

De gemeente zelf schreeuwt op haar website luid dat gasloos de toekomst is en dat [iedereen eraan moet](#): "Alle gebouwen in Nederland moeten in 2050 aardgasvrij zijn. En alle gemeenten in Nederland moeten in 2021 een Transitievisie Warmte hebben opgesteld. Hierin moeten gemeenten aangeven op welke manier en wanneer een bepaald gebied van het aardgas af gaat."

Ronkende teksten

Dat is een heleboel keer 'moeten' in die paar zinnen. De ondertekenaars van het Klimaatakkoord dwingen ons tot het gasloos worden. Op de website van dat

Klimaatakkoord vindt u ronkende teksten als “Iedereen wil waterstof om de CO2-uitstoot te verlagen”. Wie die ‘iedereen’ dan zijn is voor u een vraag en voor de overheid kennelijk een weet.

Afijn, ‘iedereen’ in Rotterdam ‘moet’ dus aardgasvrij worden. Er is echter een kink in de bestuurlijke kabel: meewerken aan een vervanger van aardgas is op dit moment nog geheel vrijwillig. Dat besef is zelfs doorgedrongen bij de gemeente Rotterdam, want op de website wordt uitgelegd: “Dit betekent dat de gemeente op dit moment uw aardgasaansluiting *nog niet* verplicht kan afsluiten. Dit gaat de komende jaren veranderen.

Over een aantal jaren kan de gemeenteraad een besluit nemen om een wijk van het gas af te sluiten als er sprake is van een goed alternatief.” Het is duidelijk: dit is de natte droom van het groen-linkse college. Bestuursdwang om de burger op hogere kosten te jagen. Daarvan is namelijk absoluut sprake, zo blijkt uit het feit dat de Rotterdamse woningcorporatie Vestia afhaakt.

De corporatie doet niet mee

In het [AD van 21 oktober](#) licht een woordvoerder van de corporatie het besluit toe om af te zien van overschakeling op het alternatief stadsverwarming: “Onze berekeningen laten zien dat de energielasten op dit moment voor bewoners gemiddeld enkele tientjes per jaar hoger zouden worden als we nu kiezen voor stadsverwarming. Dit is een berekening specifiek voor deze woningen”.

Bovendien noemt de corporatie het slopen van goed functionerende CV gasketels in hun flatgebouwen ‘kapitaalvernietiging’: “De collectieve CV’s zijn de komende jaren nog goed en omdat we een saneringscorporatie zijn, maken we zeer bewust dit soort financiële keuzes”. Een goed functionerende gas-infrastructuur buiten gebruik stellen is eveneens kapitaalvernietiging, me dunkt.

Het CDA doet wel mee

Het CDA-smaldeel in de regenboogcoalitie is boos op Vestia en betwijfelt hardop de juistheid van de financiële berekeningen. De corporatie moet haar ‘maatschappelijke verantwoordelijkheid pakken’. Dat de corporatie dat nu juist doet snapt het CDA kennelijk niet.

Vestia komt namelijk op voor de maatschappelijke belangen van haar huurders. Verder lijkt het CDA evenmin te snappen dat de omschakeling van gas naar stadsverwarming uitsluitend tot stand kan komen met behulp van subsidie. Heel veel subsidie. Bewoners die van het gas af willen krijgen te maken met een ombouwkosten rekening van zo'n 14.000 euro, maar de eigen bijdrage voor de bewoner is slechts 1.500 euro. Is dat wat het Rotterdams CDA verstaat onder 'maatschappelijke verantwoordelijkheid pakken': publiek geld verbranden?

In de wijk Bospolder-Tussendijken wordt een andere oplossing voor de aardgasvrije aanpak overwogen, waarbij de Internationale Architectuur Biënnale Rotterdam (IABR) betrokken is. IABR is al geruime tijd bezig met onderzoek naar deze 'energietransitie' en denkt aan een mix van 'andere energiebronnen', bijvoorbeeld aanleg van zonnepanelen en stevige woningisolatie. Helemaal CO² neutraal zal de wijk nooit worden, zo verwacht men echter.

IABR liep tijdens haar onderzoek en contact met wijkbewoners tegen een opmerkelijk probleem aan. In de wijk, die ongeveer 14.000 inwoners telt, wonen vele nationaliteiten die doorgaans lager opgeleid zijn. Tijdens een voorlichtingsavond voor ouders van een school, die zonnepanelen wilde aanleggen ter opwekking van groene stroom, werd dat probleem pijnlijk duidelijk.

[Projectmanager Offerhaus van IABR in NRC](#): "In de pauze hoorde ik via via dat veel ouders het niet begrepen hadden, omdat ze de Nederlandse taal niet machtig zijn. Een andere vader of moeder vatte het plan dan voor ze samen, maar in die vertaalslag gaat veel mis". Directeur Damman van de betreffende school vult aan: "[De] ouders zijn helemaal nog niet bezig met groene energie. Die komen hier in Nederland en denken: hoe krijg ik een dak boven mijn hoofd en alles financieel geregeld?"

Subsidie voor de stadsverwarming

De gemeente Rotterdam kreeg ondertussen voor de wijk Bospolder-Tussendijken alleen al van de rijksoverheid maar liefst 4,9 miljoen subsidie, om [bewoners aan de stadsverwarming gekoppeld te krijgen](#). Oppositiepartij Leefbaar Rotterdam denkt het zijne van de coalitieplannen. Raadsleden Koster en Simons citeerden reeds publiekelijk uit het onlangs gepubliceerde rapport van het Planbureau voor de Leefomgeving van 24 augustus j.l. De conclusie van dat rapport luidde: ['Zonder subsidie is de energietransitie voorlopig niet woonlastenneutraal, laat staan](#)

[rendabel te maken](#)'.

Dat blijkt dus uit de enorme subsidie die de gemeente Rotterdam moet bieden aan bewoners om van het gas af te gaan. Dan hebben we het overigens alleen nog maar over de *ombouwkosten* en niet over de stijgende *maandelijkse lasten* voor energie en warmte. Terecht komt het PBL dan ook tot de constatering dat meer factoren in het 'woonlastenneutraal' principe van het Klimaatakkoord meegenomen moeten worden, zoals een stijgende of dalende prijs van het gas, belasting op elektriciteit, waardoor een investering die nu aantrekkelijk lijkt dat op langere termijn niet is.

'Megalomane transitie'

Met de kanttekeningen van het PBL is het Rotterdamse college duidelijk niet blij, maar de Leefbaar-raadsleden spreken ronduit van een '[megalomane energietransitie](#)'. En passant stippen ze daarbij nog een belangrijk feit aan inzake het alternatief van zonnepanelen.

Burgers kunnen nog tot 2023 hun teveel opgewekte energie terugleveren aan het net voor zo'n 22 cent per kWh, maar daarna wordt de zogenaamde salderingsregeling afgebouwd en vanaf 2031 krijg je nog hooguit 6 cent per kWh. De raadsleden zijn dan ook hard in hun conclusie inzake het gasloos maken van Rotterdam: het is "chantage met een haast bodemloze subsidiepot". Het is nog net geen juridische chantage. Die komt wellicht binnenkort nog, als het aan het Rotterdams regenboogcollege ligt.